

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 91. Qualiter Simonia committatur in reservatione, cessione & translatione pensionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

3. Secundò, quòd Simoniacum non sit, nec illicitum, ante consensum Prælati partes tractare inter se de permutatione, etiam sub onere pensionis, & se vicissim obligare, si superior consenserit, cum hac obligatio non sit permutatio, sed via ad illam, neque sit pactio absoluta, sed conditionata, quæ effectum non habet, quousque superior consentiat, Fred. de Senis de *permut. benef.* q. 38. n. 64. & 65. Cardin. in c. *quæsitum de rer. permut.* q. 39. n. 23. Valent. 2. 2. d. 6. q. 15. p. 3. Paris. de *resign. benef.* L. 6. q. 2. à n. 8. Suar. L. 4. de *Simon.* c. 3. à n. 7. Less. de *just.* L. 2. c. 35. d. 5. n. 92. Castrop. *tr.* 17. d. 3. p. 15. n. 3.

4. Tertiò, quòd permutatio beneficiorum & cuiusvis juris spiritualis concernentis beneficia, facta autoritate privata sit illicita & simoniaca jure ecclesiastico, c. *majoribus de prebendis. c. ultimo de pactis. c. quæsitum de rerum permutatione.* & ibi Abb. & Hoff. item Rebuff. in *pract. part. 3. de rer. permut.* n. 52. Redoan. de *Simon.* p. 3. c. 3. n. 3. Ugol. *tab.* 1. c. 17. Valent. l. c. q. 26. p. 3. Suarez. l. c. c. 31. n. 8. Castrop. l. c. n. 3. cont. Gloss. & Innoc. in *cit. c. quæsitum.* docentes, posse prebendas ejusdem Ecclesiæ & rationis privatim permutari. Estque talis actus permutationis nullus: unde non possunt permutantes beneficium propria autoritate retinere, quamvis ipso facto ea non amittant; potest tamen Superior eos in pœnam commissi criminis privare per sententiam beneficij; juxta c. *cum olim de rer. permut.* ita tenent Less. l. c. d. 17. n. 100. Garc. de *benefic.* p. 11. c. 4. n. 6. Castrop. l. c. n. 4. Ubi etiam, quòd privata autoritate permutantes, non incurrant censuram juxta probabilem.

5. Quartò, quòd nomine superioris (cujus consensus necessariò requiritur ad permutationem sine Simonia faciendam, juxta c. *quæsitum.* & c. *admonet.* de rerum permut.) veniat non tantùm Episcopus, qui dignitatem, sed etiam, qui solum jurisdictionem Episcopalem habet, ut Capitulum sede vacante, Gloss. in *clem. unic. de rer. permut. v. concedatur.* Cardin. *ibid.* q. 12. Rota ad *tit. de rer. permut. decis.* 5. & 6. in novis Suar. l. c. c. 32. n. 11. Castrop. n. 5. quin & de præscripta consuetudine Prælatus alius carens jurisdictione Episcopali, Suar. l. c. Less. c. 34. du. 36. num. 196. Castrop. l. c. Quin & præscindendo à tali consuetudine, posse permutationes sine consensu Episcopi approbare Prælatum, ad quem spectat collatio beneficiorum permutandorum, tenent Angel. v. *permutatio.* num. 5. Sylv. v. *eod.* 2. q. 2. Sotus L. 9. q. 5. a. 2. & q. 7. a. 2. & ut verè probabile censent Suar. & Castrop. *ll. cit. arg. c. unic. de rer. permut. in. 6.* dum ibi dicitur: quòd approbatio & consensus Episcopi requiratur in permutatione beneficiorum, quæ ipse conferre potest, non in aliis.

6. Quintò, quòd injustum & Simoniacum sit, Episcopum aliùve Prælatum præter summum Pontificem (qui id potest, quia potest jus percipiendi fructus à spirituali separare) concedere facultatem, aut consentire, ut permutaturus beneficium suum pinguius cum tenuiore pro excessu hoc exigit pecuniam, aut quid temporale, Gloss. in c. *cum pridem de pact.* Less. l. c. num. 104. §. *ad hoc.* Suar. l. c. à n. 10. Castrop. l. c. p. 16. n. 1. apud quem *ibidem* vide, qualiter his non obstat c. *ad quæst. de rer. permut.* Sed neque de consensu Ordinarii posse inæqualitatem fructuum spiritualium v. g. decimarum, primitiarum, oblationum, annexorum beneficio pinguiori, compensari in permutatione illius cum tenuiore per impositam huic pensionem; contra Gi-

gas de pension. q. 6. Zerol. in *praxi Episcopali* p. 2. v. *pensio.* n. 1. Gonz. ad *reg. 8. cancell. gl. 5. n. 27.* Roman. *tr. de pension.* c. 15. num. 10. Navar. *conf.* 43. de *Simon.* n. 4. Delphinus de *jurep.* L. 1. q. 18. n. 186. Docent Garcias de *benef.* p. 1. c. 5. n. 341. Suar. l. c. n. 16. Valent. 2. 2. d. 6. p. 3. in *fin.* Rodriq. *tom.* 2. *sum.* 6. 65. n. 6. Aragon. q. 100. a. 4. *vers. est aliud.* quos citat & sequitur Castrop. l. c. n. 3. ex earatione, quòd Episcopus beneficia conferre nequeat cum diminutione, quod faceret consentiendo imponi pensionem. Ad hæc, ut valent; consuetudo hujusmodi facultatem denegaverit Episcopis. Unde etiam Simoniacum est, partes inter se absque ordine ad consensum Pontificium convenire, ut unus, scilicet, cui facta est resignatio, intèrè solvat expensas bullarum pertinentium ad utrumque; quia in tali pactioe exigitur à resignatario aliquod onus pretio æstimabile, quod de jure non inest, cum de jure proprias bullasolvere teneatur, Garc. de *benef.* p. 11. c. 3. §. 2. n. 147. Navar. L. 5. *confil. iii. de Simon.* conf. 50. & 51. Paris. de *resign.* L. 14. q. 7. n. 9. Suar. l. c. num. 19. Castrop. l. c. n. 5.

Quæst. 91. Qualiter Simonia committatur in reservatione, cessione, & translatione pensionum?

1. Resp. Videndum me de hoc in foro *benef.* p. 3. q. 435. ubi, quòd factum Papæ tollat vitium Simoniæ, etiam mentalis, etsi ante resignationem resignans & resignatarius tractaverint & consenserint sub beneplacito Apostolico de solvenda annuatim pensione; pro quo citantur Azor. p. 2. L. 7. c. 21. q. 1. Corrad. p. 2. *benef.* L. 5. c. 2. n. 1. Paris. de *resig.* L. 6. q. 2. num. 67. item p. 3. q. 664. n. 4. ubi, quòd cessio seu remissio pensionis facta à pensionario ad datam pecuniam, vel anticipatam solutionem citra beneplacitum Apostolicum sit Simoniacæ, pro quo citatur Card. de Luc. de *penf. disc.* 5. n. 3. & d. 68. n. 23. item q. 665. ubi, quòd extinctio pensionis taliter simoniacè facta, præjudicet tam titulari, quam pensionario inducendo pœnas statutas Simoniacis, & vacationem seu amissionem beneficii; citaturque pro hoc Card. de Luc. *cit. d. 5. num. 9.* item p. 3. q. 629. ubi, quòd licet pensionarius etiam habens à Papa potestatem transferendi pensionem, pro pecunia, tamen aut pretio transferre eam nequeat, & si id faciat, committat Simoniam in sententia sententiam, pensionem esse rem spirituales, absque eo tamen, quòd incurrat censuram.

2. Quibus adde primò, pensiones merè temporales, quæ etiam Laicis pro ministerio temporali, vel etiam ob aliam justam causam assignari & competere possunt ex redditibus ecclesiasticis citra titulum spirituales, absque Simonia vendi & redimi posse, cum non fundentur in titulo spirituali, nec ei sint annexæ, sed ab eo legitime separatae, nec ordinantur ad functionem spirituales, Less. L. 2. c. 35. n. 123. Suar. l. c. c. 26. n. 5. Laym. *lib.* 4. *tr.* 10. c. *ult.* §. 5. n. 46. q. 3. Pirh. *b. t.* n. 96. Contra pensiones propriè spirituales, scilicet quæ dantur in titulum beneficii, ad juvandum v. g. Parochum in officio suo, vocarique solent Capellanæ, vel etiam ad serviendum tantùm in choro, vel officijs divinis, utpote propriè dicta beneficia, quia fundata in titulo spirituali perpetuo, & canonicè instituta. Item pensiones, quæ loco beneficii ad spirituale ministerium dantur, v. g. Coadjutori, vel Vicario Episcopi, aut Concionatori, sine Simonia vendi aut redimi

redimi non posse, Less. l. c. n. 122. Suar. l. c. n. 19. & 20. Laym. l. c. n. 47. Pirh. n. 97. quamvis ipsi fructus talium pensionum ad tempus vitæ talis pensionarii ab eo citra jus ipsum percipiendi, vendi & locari possint, Laym. Less. Pirh. ll. cir.

3. Secundo: Pensiones mixtæ, nimirum quæ dantur Clericis, seu ratione status clericalis, non ob ministerium spirituale, sed ob aliam causam, quia dantur v.g. Parocho seni, qui amplius Ecclesiæ deservire nequit, vel pauperi Clerico ad ejus sustentationem, vel ob resignationem factam in favorem tertii ex natura rei, & de jure communi antiquo emi ac vendi poterant, cum in nullo titulo spirituali fundentur, aut ei annexæ sint, neque ex eo, quod dantur intuitu status clericalis, aut præhabiti beneficii quidquam spirituale continent, sed status ille & officium præhabitu habeant se per modum conditionis, denunturque, non ut stipendium seu merces ministerii, utpote quod præterit, sed ut electromolyna quædam separata à bonis beneficii, Less. n. 126. Suar. n. 24. Pirh. num. 98. Nihilominus juxta stylum Curie Romanæ, & jure novo post decretum Pii V. istiusmodi pensionum venditiones ut Simoniacæ prohibentur, Less. n. 125. Suar. l. c. n. 7. a. 8. Laym. n. 48. Pirh. l. c. siquidem Pius V. annexiuit officium B. V. & ita respiciunt ministerium aliquod spirituale, ob quod dantur, Less. Suar. Pirh. l. c. qui tamen tenent, posse eas redimi pecuniâ, quia sic temporale pro spirituali non commutatur, sed solum extinguitur onus aliquod, seu obligatio temporalis, solvendi aliquam pecuniam: vide de his pluribus cit. AA.

Quæst. 92. An & qualiter committatur Simonia in resignatione beneficiorum?

Resp. Materiam hanc de Simoniaca resignatione beneficiorum tractaram à me fusè & accuratè in foro beneficiali. p. 3. q. 723. & seq. ad quæst. usque 758. ubi quæst. 723. An resignatio facta simoniacè, & inde secuta collatio beneficii resignati sit nulla ipso jure? Quæst. 725. Quænam resignatio censetur facta simoniacè? Quæst. 726. An & qualiter autoritas & beneplacitum Apostolicum excludat Simoniam à resignatione? Quæst. 727. An resignatio facta coram Ordinario in favorem alicujus, & non aliàs, seu aliter sit Simoniaca? Quæst. 728. An etiam Simoniacum sit, aut alias illicitum, resignare beneficium coram Ordinario liberè quidem, cum ea tamen intentione, spe, supplicatione, ut conferatur certæ personæ? Quæst. 729. An Simoniacum sit resignare coram Ordinario sub alia conditione, v. g. sub reservatione pensionis vel fructuum. Quæst. 730. An Simoniacum sit resignare coram Ordinario ad effectum unionis, sub conditione reservandorum sibi fructuum beneficii uniti? Quæst. 731. An Simoniacum sit resignare coram Ordinario sub conditione, quæ de jure inest? Quæst. 732. An Simoniacum sit resignare (idem est de conferre) beneficium sub conditione, quæ quidem non inest de jure, seu non annexatur ipsi beneficio; continet tamen aliquid aliàs de jure debitum resignanti vel collatori, v. g. ut resignatarius solvat, quod aliàs debet, & in quo solvendo erat injustè morosus? Quæst. 733. An Simoniacum sit, resignare beneficium, ut resignatarius resignanti, vel alteri ferat suffragium in electione aliqua aut præsentatione, seu ademptione alicujus beneficii vel officii. Quæst. 734. An Simoniacum sit resignare in favorem Titii, ut is resignantem moneat, seu certiorum faciat, ubi beneficium aliquod in urbe Titii vacabit? Quæst. 735.

An Simoniacum sit, resignare ea conditione, ut resignatarius resignet beneficium suum in favorem resignantis, aut alterius, puta amici, nepotis. Quæst. 736. An Simoniacum sit resignare vel conferre beneficium pingue sub onere, ut resignatarius resignet simpliciter seu purè minus pingue, ut illud confertur possit alteri. Quæst. 737. An Simoniacum sit, coram Ordinario resignare beneficium in favorem tertii, ex causa permutationis, dum tertius ille non habet beneficium permutandum? Quæst. 738. An Simoniacum sit resignare cum pacto, ut resignatarius solvat expensas jam factas à resignante in beneficio illo consequendo? Quæst. 739. An Simoniacum sit, si resignatarius solvat omnes expensas, quæ in conficiendis expediendisque literis Apostolicis factæ sunt; ita, ut solvat etiam eas, quæ à resignante faciendæ essent ob fructus vel pensionem certam ei reservatam? Quæst. 740. An Simoniacum sit, dum ex conventionem resignantis & resignatarii exprimitur, major vero ad effectum, ut obtineatur à Papa reservatio pensionis, aut majoris pensionis super beneficio? Quæst. 741. An Simoniacum sit resignare, ut resignatarius solvat expensas factas à resignante in beneficio jam obtento, v. g. in reparanda Ecclesiâ, vel domo beneficiali, aut fundis beneficalibus meliorandis? Quæst. 742. An sit Simoniacum resignare ea lege, ut resignatarius reparet Ecclesiâ, in qua situm beneficium, vel certam summam in illam reparationem conferat, administret ibidem Sacramenta &c. Quæst. 743. An Simoniacum sit, resignare in favorem alicujus (idem est de conferre) ob recompensam seu remunerationem servitorum prælatorum? Quæst. 744. An Simoniacum sit, resignare, (vel, quod idem est, quoad præsens institutum) conferre alteri beneficium, ad consequendum aliquid temporale tanquam finem; & è contra dare seu exhibere temporale aliquid ad obtinendum beneficium per resignationem, collationem, vel etiam per præsentationem? Quæst. 745. An Simoniacum sit, dare tanquam gratuitam compensationem temporale pro spirituali, vel contra, v. g. dare temporale pro beneficio resignato collato, vel præsentatione ad illud; vel beneficium resignare, conferre pro temporali aliquo sibi dato aut exhibitio? Quæst. 746. An Simoniacum sit resignatarius (& in genere recipientem aliquid spirituale vel spirituali annexum) facere resignanti beneficium, vel danti spiritualem donationem merè spontaneam, gratuitam, purè liberalem, in hoc distinctam à compensatione gratuita, quod non sicut illa detur pro spirituali, quamvis fiat præcedente datione rei spiritualis? Quæst. 747. An & qualiter Simoniacum sit, resignare, vel conferre beneficium, exigendo à resignatario juramentum fidelitatis? Quæst. 750. An Simoniacum sit, resignatione vel collatione beneficii redimere vexam sibi factam in bonis, fama, vita? Quæst. 751. An Simoniacum sit, resignare liti super beneficio pro pecunia? Quæst. 752. An resignare expectativæ, quam quis habet ad beneficium proximè vacaturum, pro pecunia vel sub pacto adipiscendæ pensionis vel beneficii sit Simoniacum? Quæst. 752. An & qualiter committatur Simonia confidentialis in resignatione & provisione beneficiorum?

Quæst. 93. An Simoniacum sit, dare temporale quia ad redimendam vexam ortam circa consecutionem vel possessionem beneficii?

